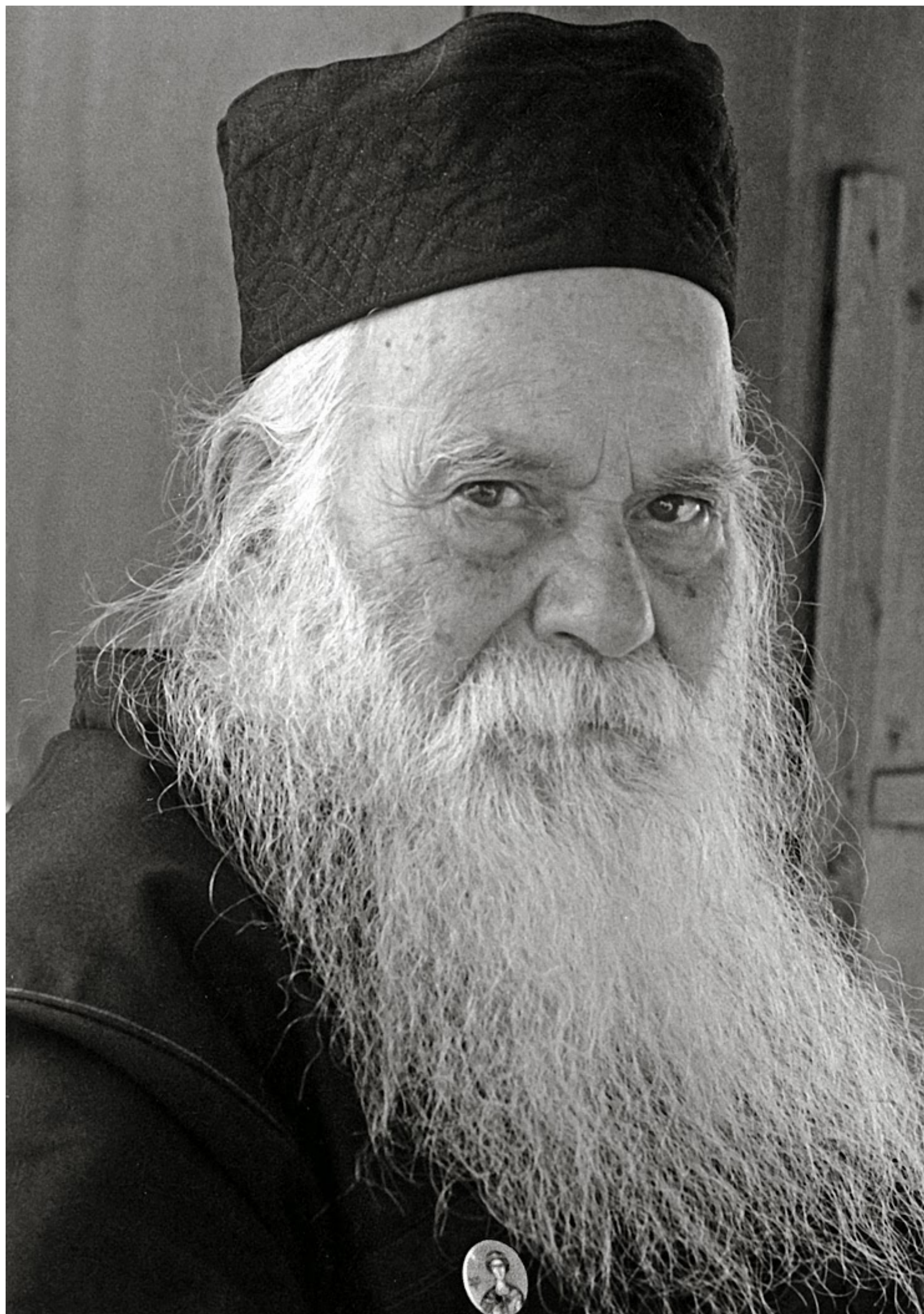

28 Ιουνίου 2023

Ιερομόναχος Άνθιμος Αγιαννανίτης (1913 - 28 Ιουνίου 1996)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο μητροπολίτης Φθιώτιδος Νικόλαος γράφει περί του αιμνήστου Γέροντος: «Ο Γέροντας Άνθιμος Αγιαννανίτης ήταν από τους τελευταίους παλαιούς Αγιορείτες, που στο πρόσωπό του συγκέντρωσε την αυστηρότητα της ασκήσεως, την εμμονή στη μοναχική παράδοση και την απαρέγκλιτη τήρηση της εκκλησιαστικής τάξεως. Ήταν ο εκφραστής του γνησίου Αγιορείτικου μοναχικού πνεύματος...».

Κατά κόσμον ονομαζόταν Κωνσταντίνος Ζαφειρόπουλος του Χαραλάμπους και της Βασιλικής. Γεννήθηκε στο χωριό Καλλιάνοι της Κορινθίας το 1913. Μόλις πέντε ετών έμεινε ορφανός και από τους δύο γονείς. Φλεγόμενος από τον πόθο της μοναχικής αφιερώσεως αναχώρησε για το Άγιον Όρος το 1929 και υποτάχθηκε στον Γέροντα Γαβριήλ († 1959), που μόναζε με τον αυτάδελφό του Μιχαήλ († 1952), τους οποίους διακόνησε αφοσιωμένα και δεν έπαυε να λέει ότι ήταν γι' αυτόν οι δύο φύλακες αρχάγγελοι. Στην πανήγυρη της Καλύβης τους, των Εισοδίων της Θεοτόκου, το 1930, εκάρη μοναχός. Από τότε επιδόθηκε με περισσότερο ζήλο στην άσκηση των αρετών και στη νέκρωση των αντιθέων παθών. Το 1933 χειροτονήθηκε διάκονος και το 1936 πρεσβύτερος.

Ιδιαίτερη αγάπη είχε στη μελέτη. Τα βιβλία ήταν καθημερινή του εντρύφηση, ο μόνος του θησαυρός. Τον βοηθούσε η ισχυρή του μνήμη ν' αποστηθίζει κεφάλαια ολόκληρα της Αγίας Γραφής και των Αγίων Πατέρων. Οι γνώσεις του δεν ήταν μόνο θεολογικές. Γνώριζε καλά ιστορία, φιλοσοφία, ιατρική. Οι γνώσεις του εντυπωσίαζαν. Είχε μία χάρη στον λόγο, μία ευγένεια και λεπτότητα, που δεν σε άφηνε να κουρασθείς. Έτσι τον γνωρίσαμε κι εμείς: ομιλούντα χαριτωμένα, διηγούμενο Ιστορίες πολύαθλων Γερόντων, βιαστών, ασκητών, αξιομακάριστων προ- κατόχων του. Εξομολογούσε στην Αθήνα τη μακαρίτισσα μητέρα μου, και εμένα με αγαπούσε πολύ ο καλοκάγαθος. Ο μακαριστός Γέροντας Παΐσιος († 1994) έλεγε: «Όταν ομιλεί ο παπα-Άνθιμος, να κρατάς σημειώσεις. Τα λόγια του είναι σοφά, αγνά, μεστά θείας χάριτος».

Αφιέρωνε ώρες στην καθημερινή θεία λατρεία, την προσευχή και τη μελέτη. Επίσης στην αγιογραφία, την κηπουρική, τη μαγειρική, την επιστολογραφία. Δόξαζε ακατάπαυστα τον Παντοδύναμο και Πανάγαθο Θεό για τα μεγαλεία της φύσεως. Ύμνούσε συνέχεια τη λατρευτή του Υπεραγία Θεοτόκο, που κατοικούσε στο σπίτι της και φιλοξενούνταν στο θαυμάσιο Περιβόλι της. Ως λειτουργός έλαμπε ως άγγελος. Τον ναό είχε επίγειο Παράδεισο. Δεν τον κούραζε, πάντα τον χαιρόταν. Συνομιλούσε με τους αγίους. Για την ορθόδοξη πίστη μπορούσε να χύσει

άνετα και το αίμα του.

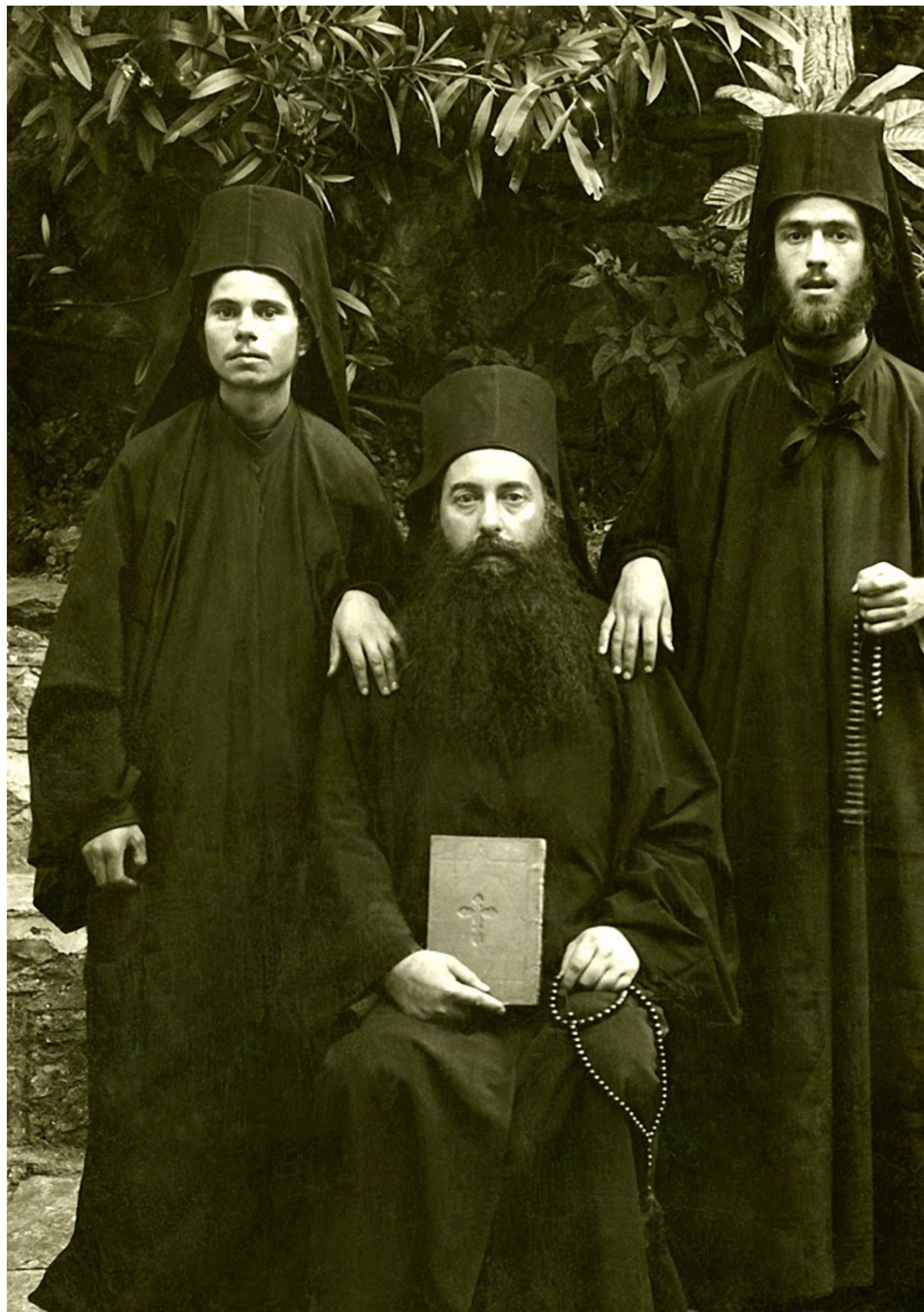
Όπως συνηθίζουν να ζουν οι Αγιορείτες, κάθε πρωί ξυπνούσε σαν να είναι η πρώτη ημέρα της ζωής του και κάθε βράδυ πλάγιαζε σαν να ήταν η τελευταία του. Ζούσε πάντα με την προοπτική της αιωνιότητας. Τον συγκλόνιζε η σκέψη της εξόδου του από τη ζωή αυτή, για την οποία πάντα προετοιμαζόταν. Έλεγε: «Ο νους μας πρέπει να στρέφεται σε αναζήτηση του Θεού και να μνημονεύει ακατάπαυστα την τελική κρίση του Δικαιοκρίτου Κυρίου μας. Έτσι μόνο τα πάθη μας καταπραύνονται και αφανίζονται. Η μνήμη του θανάτου είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τον φόβο του Θεού...».

Προείδε το τέλος του. Μετά από σοβαρό τραυματισμό που είχε, από πέσιμο στον κήπο της αυλής του, περιποιούμενος την κληματαριά, μεταφέρθηκε σε νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης, όπου παρέδωσε το πνεύμα του στον Πλάστη του, που από παιδί πρόσχαρα υπηρέτησε στις 28.6.1996. Κηδεύτηκε στο Κυριακό της σκήτης, που επί μισό αιώνα και πλέον διακόνησε φιλότιμα με τη συνοδεία του και ετάφη στο κοιμητήριο της.

Μας έλεγε ο μακάριος σε μία επίσκεψή μας: «Η Σκήτη της Αγίας Άννης είναι αγιοτρόφος. Έχει πιανθεί με τους οχετούς των δακρύων και των ιδρώτων πλήθους ασκητών, που ανά τους αιώνες επιποθούν την εν Χριστώ τελείωση και θέωση. Κάθε γωνιά είναι αγιασμένη από παλαιούς και συγχρόνους αγίους... Στον τόπο τούτο κάθε βήμα είναι κι ένας άγιος, ένας ασκητής που έφθασε μέχρι την απάθεια και τη θέωση... Υπήρχαν πραγματικοί εργάτες της μυστικής θεολογίας, της αενάου προσευχής...». Αυτών την οδό πιστά ο μακαριστός Γέροντας ακολούθησε.

Φωτο: athosprosopography.blogspot.gr

*ως νέος μοναχός (αριστερά), με τον μοναχό Θεόφιλο (δεξιά)
και τον γέροντά τους μοναχό Γαβριήλ (†1959) Φωτο: athosprosopography.blogspot.gr*

Φωτο: athosprosopography.blogspot.gr

με τον υποτακτικό του- Φωτο: athosprosopography.blogspot.gr

Φωτο: athosprosopography.blogspot.gr

(Φωτογραφία: Douglas Lyttle)
Φωτο: athosprosopography.blogspot.gr

(Φωτογραφία: Douglas Lyttle)
Φωτο: athosprosopography.blogspot.gr

Παπα-Ανθιμος Αγιαννανίτης (έργο Μ. Πελελή)

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Νικολάου Πρωτοπαπά αρχιμ., Γέρων Άνθιμος Αγιαννανίτης ο Πνευματικός (1913-1996), Αθήνα 1996. Χαραλάμπους Μ. Μπούσια, Ο Γέρων Άνθιμος ο Αγιαννανίτης, ο σοφός και θεοφόρος σύγχρονος πατέρας του Άθωνος, Θεσσαλονίκη 2004.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνας Τόμος Β' - 1956-1983*, σελ. 1407-1414, Εκδόσεις Μυγδονία, Α' Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.